

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מדות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּ־יָהּ | אֲשֶׁר־אִישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְץ יְהוָה יִרְעוּ דוֹר יְשָׁרִים יִבְרָךְ: ג הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹזֶר לַיְשָׁרִים חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אִישׁ חֲנוּן וּמְלֹאָה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו פִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמוּט לְזֶכֶר עוֹלָם יְהִי צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רְעָה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לְכּוֹן לְכּוֹן לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קִרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד: י רָשַׁע יִרְאֶה | וּכְעַם שִׁנּוּי יַחְרֵק וְנַמְס תְּאוֹת רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

קיג

בו יסופר נפלאות מציאת מצרים:

א הַלְלוּ־יָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: ג מִמְזֶרְח־שָׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאֵי מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־פְּלִגּוֹנִים | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: ה מִי פִיהוּהָ אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיהִי לְשַׁבַּת: ו הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבְאַרְץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֲקֶרֶת הַפֵּיִת אִם־הַבְּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּ־יָהּ:

נקודות משיחות קודש – מזמור קיב מתוך "תהילות מנחם"

קיב, ט – פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד

מעלת הצדקה מתוך יגיעה

א. איתא בזהר¹ "פזר נתן לאביונים – דא (זהו) צדיק (בחי' היסוד שמפזר את השפע לאביונים ע"י המלכות, ולכן) צדקתו עומדת לעד – דא (זהו) כנסת ישראל (שנקראת מלכות), דבגין כך (בגלל שהיא מקבלת השפע מהיסוד כדי להחיות התחתונים) איהי קיימא (היא עומדת) ברזא דשלם (בסוד השלום), בקיומא שלים (בקיום שלם כדי להשפיע לתחתונים)". ומבאר אאמו"ר² הענין ד"רזא דשלם" – סוד השלום: "היינו כשיסוד הנקרא שלום משפיע לה איהי קיימא ברזא דשלם, וכמ"ש³ ונתתי שלום בארץ (דהיינו, מלכות). ויסוד נקרא רזא כידוע, והיינו כשאין יסוד משפיע ומזין לה, אז נקראת ריב ה"⁴, ריב הוא היפך השלום, כי אימת יש מריבה ותגרא הוא כשאין מזון ושפע⁵, משא"כ כשיש מזון ושפע אז יש שלום, היפך דריבכור".

המשך בעמוד מא

(1) ח"א רה, א.
 (2) לקוטי לוי"צ ויגש ע' קצד.
 (3) בחוקותי כו, ו.
 (4) ישעי' ג, יג.
 (5) ב"מ נט, א.